

22. 10. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Odstoupení od smlouvy a vrácení peněz

Přes internet jsem si do domácnosti zakoupil mikrovlnnou troubu. Vzhledem k tomu, že jsem s ní nebyl spokojený, od smlouvy jsem odstoupil a mikrovlnnou troubu zaslal zpět. Do kolika dnů je mi prodejce povinen vrátit peníze, které jsem mu za mikrovlnnou troubu zaplatil?

Z dotazu vyplývá, že tazatel uzavřel s prodejcem mikrovlnné trouby spotřebitelskou kupní smlouvu, a to při použití tzv. prostředků komunikace na dálku. Právní úpravu spotřebitelských smluv lze nalézt v ustanovení § 52 a násl. občanského zákoníku (zákon č. [40/1964](#) Sb., ve znění pozdějších předpisů).

Spotřebitelskou smlouvu se rozumí smlouva, kterou mezi sebou uzavřou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel. V praxi půjde nejčastěji o smlouvu kupní či smlouvu o dílo.

Zjednodušeně řečeno se dá říct, že dodavatelem je podnikatel, který prostřednictvím dané smlouvy realizuje svoji podnikatelskou činnost. Spotřebitel se naopak nachází v zcela odlišném postavení oproti dodavateli – prostřednictvím uzavírané smlouvy žádnou svoji podnikatelskou činnost nerealizuje.

Občanský zákoník samozřejmě umožňuje, aby spotřebitel uzavřel s dodavatelem příslušnou smlouvu i jinak než ústně, například pomocí internetu (tj. prostřednictvím různých internetových obchodů) či elektronické pošty. Jedná se o tzv. distanční smlouvu, tj. o smlouvu uzavíranou při použití prostředků komunikace na dálku.

Jak již bylo uvedeno hned na počátku, v daném případě byla uzavřena za použití prostředků komunikace na dálku kupní smlouva, jejímž předmětem byla mikrovlnná trouba. Dle ustanovení § 53 odst. 7 občanského zákoníku byla-li smlouva uzavřena při použití prostředků komunikace na dálku, má spotřebitel právo od smlouvy odstoupit bez uvedení důvodu a bez jakékoliv sankce do 14 dnů od převzetí plnění (tj. zde od převzetí mikrovlnné trouby).

Občanský zákoník sice z výše uvedeného pravidla připouští několik výjimek (spotřebiteli by kupř. právo na odstoupení od smlouvy dle § 53 odst. 7 občanského zákoníku nevzniklo, pokud by se jednalo o zboží upravené na jeho přání či o zboží, které podléhá rychlé zkáze nebo zastarání), z dotazu ovšem nevyplývá, že by se nějaká z nich měla na tento případ aplikovat.

Z dotazu naopak vyplývá, že spotřebitel od smlouvy odstoupil a zboží prodejci vrátil. V takovém případě občanský zákoník ukládá dodavateli povinnost vrátit spotřebiteli zaplacenou finanční částku nejpozději do 30 dnů od odstoupení. Dodavatel má právo pouze na náhradu skutečně vynaložených nákladů spojených s vrácením zboží.

Pokud se dodavatel s vrácením zaplacení finanční částky opozdí a spotřebitel ji tak neobdrží zpět do 30 dnů od odstoupení, je možné se práva na její vrácení domáhat žalobou u soudu.

Další články:

- [Dokazování negativních skutečností ve sporném řízení](#)
- [Neoprávněný odběr elektřiny – překvapení vlastníka?](#)
- [Rodič u dítěte v nemocnici: právo na přítomnost neznamená bez dalšího právo na přespání na jip/jirp](#)
- [Pokuta za švarcsystém kurýrů Rohlíku potvrzena Ústavním soudem](#)
- [Metropolitní plán schválen. Je Váš projekt v bezpečí?](#)
- [Posouzení shody dle AI Act - zkušenosti z praxe](#)
- [Začínají soudy zohledňovat náklady podnikatelů při plnění právních povinností v oblasti e-commerce?](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 35: Ručení za dluhy z podnikání u OSVČ a s.r.o.](#)
- [Bezpilotní systémy vlastní konstrukce v kategorii Specific: regulatorní požadavky a praktické aspekty](#)
- [Nefungující rozsah péče o dítě. Cesta přes využití terapie a dalších opatření podle ustanovení § 503 zákona o zvláštních řízeních soudních](#)
- [De iure traktor, de facto nákladní vozidlo, už ne tolik výhodná dualita](#)